

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kraków dnia 22 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Żukowski

Protokolant: starszy protokolant Marzena Stępkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 lutego 2017 r. w Krakowie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W.

przeciwko B. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej B. K. na rzecz strony powodowej (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. kwotę 230 635 zł. 61 gr. (słownie: dwieście trzydzieści tysięcy sześćset trzydzieści pięć złotych sześćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30 lipca 2015 r. do dnia zapłaty,

II. zastrzega pozwanej B. K. prawo powoływania się na ograniczenie jej odpowiedzialności za zapłatę kwoty określonej w pkt I tylko do nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy dla Krakowa Podgórze w Krakowie prowadzi księgę wieczystą (...) przy czym:

a) w zakresie należności głównej w kwocie 142 398 zł. 61 gr. - do wysokości kwoty 141 139 zł. 44 gr. (słownie: sto czterdzieści jeden tysięcy sto trzydzieści dziewięć złotych czterdzieści cztery grosze) stanowiącej sumę hipoteki umownej zwykłej zabezpieczającej kredyt

b) w zakresie należności z tytułu odsetek - do wysokości kwoty 98 797 zł. 61 gr. (słownie: dziewięćdziesiąt osiem tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt siedem złotych sześćdziesiąt jeden groszy) stanowiącej sumę hipoteki umownej kaucyjnej zabezpieczającej odsetki i inne koszty banku,

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

IV. zasądza od pozwanej B. K. na rzecz strony powodowej (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. kwotę 18 749 (słownie: osiemnaście tysięcy siedemset czterdzieści dziewięć) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania,

V. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie na rzecz radcy prawnego K. S. kwotę 8856 (słownie: osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 lipca 2015 r. (k. 109) strona powodowa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty wniosła o zasądzenie od pozwanej B. K. kwoty 230 635 zł. 61 gr. z odsetkami ustawowymi

liczonymi od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie pozwu podała, że pozwana zawarła z G. Bank umowę z dnia 16 września 2009 r. kredytu w kwocie 141 139,44 zł., którą zabezpieczono hipoteką na nieruchomości objętej (...). Pozwana zaprzestała spłaty kredytu i pismem z dnia 10 sierpnia 2011 r. wypowiedziano umowę, tak, że zobowiązanie stało się w całości wymagalne. W oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 23 grudnia 2011 r. bank wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanej. W dniu 31 marca 2014 r. G. (...) Bank przelał na stronę powodową wierzytelność w stosunku do pozwanej i dokonano w księdze wieczystej wpisu zmiany wierzyciela. Pomimo wezwania pozwana nie spełniła świadczenia dobrowolnie. Na dochodzoną kwotę składają się kwoty:

- 142 398,61 zł. tytułem pozostałego do spłaty kredytu,

- 88237 zł. tytułem odsetek.

W złożonym w dniu 18 grudnia 2015 r. sprzeciwie od nakazu zapłaty (k. 121) uzupełnionym pismem z dnia 23 marca 2016 r. (k. 149) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowanie w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie sprzeciwu pozwana zaprzeczyła aby otrzymała kwotę kredytu oraz zarzuciła, że została oszukana i uchylała się od oświadczenia woli. Nadto podniosła zarzut przedawnienia roszczenia (k. 150).

Z uwagi na okoliczność, że pozwana uprawdopodobniła, że doręczenie nakazu nastąpiło na nieprawidłowy adres pozwanej, wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 3 września 2015 r. odrzucono postanowieniem z dnia 24 czerwca 2016 r. (k. 171) a sprzeciwowi, jako złożonemu z zachowaniem terminu, nadano bieg.

W piśmie z dnia 25 maja 2016 r. (k. 166) strona powodowa podtrzymała pozew i dodatkowo oświadczyła, że kredyt został udzielony na spłatę innych zobowiązań pozwanej i kwotę kredytu przekazano wierzycielom pozwanej, tak że pozwana żadnej kwoty bezpośrednio nie otrzymała. Zaprzeczyła aby doszło do przedawnienia roszczenia gdyż termin przedawnienia uległ kilkukrotnemu przerwaniu, a to wskutek zaopatrzenia bankowego tytułu wykonawczego w klauzulę wykonalności, i złożenia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego a następnie, po jego umorzeniu, wszczęcie postępowania w niniejszej sprawie. Ponadto zgodnie z art. 77 zd. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece przedawnienie roszczenia nie stoi na przeszkodzie zaspokojeniu wierzyciela z obciążonej hipoteką nieruchomości.

W piśmie z dnia 31 lipca 2016 r. pozwana podtrzymała zarzut przedawnienia zarzucając, że uregulowanie z art. 77 u.k.w.h. nie znajduje zastosowania do należności ubocznych. Zaprzeczyła aby na rzecz pozwanej wypłacono kwotę 142398,61 zł. Zarzuciła, że nie doręczono jej oświadczenia o wypowiedzeniu, zaprzeczyła aby umowa kredytu miała treść powoływaną przez stronę powodową, jak również zaprzeczyła aby strona powodowa skutecznie nabyła wierzytelność od G. Banku.

W piśmie z dnia 17 listopada 2016 r. strona powodowa, podtrzymując dotychczasowe stanowisko, i przedstawiając wyliczenia dochodzonej kwoty, dodatkowo wskazała, że kwota kapitału kredytu, po zarachowania z wpłat pozwanej kwoty 1281,33 zł. była powiększana o wymagane opłaty z tytułu wznowienia ubezpieczenia (k. 202).

W piśmie z dnia 11 grudnia 2016 r. (k. 254) pozwana podtrzymała zarzut, iż nie otrzymała oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu oraz zaprzeczyła zasadności wyliczeń przedstawionych przez stronę powodową w piśmie z dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Umową z dnia 16 września 2009 r. (...) Bank S.A. w K. udzielił B. K. kredytu w kwocie 141139,44 zł. z terminem spłaty 360 miesięcy.

Umowa w § 4 przewidywała objęcie kredytobiorcy odpłatnym ubezpieczeniem.

Dowód: - odpis umowy kredytu, k. 17

Pismem z dnia 23 lipca 2010 r. B. K. zwróciła się o zawieszenie rat kredytu na okres 3 miesięcy.

Dowód: - odpis pisma, k. 225

Na zabezpieczenie wierzytelności z umowy kredytu została na nieruchomości objętej księgą wieczystą (...) ustanowiona:

- hipoteka umowna zwykła o sumie 141139,44 zł. zabezpieczająca kredyt,
- hipoteka umowna kaucyjna o sumie 98797,61 zł. zabezpieczająca odsetki i inne koszty banku.

Hipotekę na wniosek z dnia 14 października 2009 r. wpisano w dniu 18 listopada 2009 r.

Dowód: - odpis księgi wieczystej, k. 32

Pismem z dnia 10 sierpnia 2011 r. (...) Bank S.A. wypowiedział B. K. umowę kredytu nr (...) z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia. Oświadczenie doręczono pozwanej w dniu 31 sierpnia 2011 r.

Dowód: - odpis wypowiedzenia, k. 38

W dniu 23 grudnia 2011 r. G. (...) Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) stwierdzający zobowiązanie B. K. z tytułu umowy kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 16 września 2009 r., na które składają się:

- należność główna: 142398,61 zł.
- odsetki umowne od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 25 września 2011 r.: 8157,12 zł.
- odsetki za opóźnienie za okres od dnia 1 maja 2011 r. do dnia 23 grudnia 2011 r.: 6242,14 zł.
- opłaty i inne prowizje: 454,12 zł.
- dalsze odsetki.

Na podstawie tego tytułu egzekucyjnego na wniosek G. (...) Bank z dnia 5 lutego 2013 r. Komornik M. R. wszczął przeciwko B. K. postępowanie egzekucyjne do sygn. akt 630/13.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2015 r. wierzyciel wniósł o umorzenie postępowania egzekucyjnego z uwagi na przelew wierzytelności. Postanowieniem z dnia 18 maja 2015 r. Komornik umorzył postępowanie sygn. akt KM 630/13.

Dowód: - odpis bankowego tytułu egzekucyjny, k. 39

- akta KM 630/13

Umową z dnia 31 marca 2014 r. (...) Bank S.A. w W. przelała na (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty portfel wierzytelności obejmujący również wierzytelność w stosunku do B. K. tytułu kredytu hipotecznego. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty został wpisany jako wierzyciel hipoteczny hipotek ujawnionych w księdze wieczystej (...)

Dowód: - odpis umowy sprzedaży wierzytelności, k. 41

- odpis księgi wieczystej, k. 32

Przy ustalaniu stanu faktycznego oparł się sąd na dowodach z dokumentów publicznych – odpisie księgi wieczystej, akta sprawy egzekucyjnej – które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności. Oparł się również sąd na dowodach z dokumentów prywatnych – odpisach umów, pism i dowodu doręczenia – które zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowiły dowód na okoliczności złożenia oświadczeń w dokumentach tych stwierdzonych.

Oddalono wniosek o przesłuchanie świadków M. F. i I. W. ponieważ pozwana, pomimo wezwania postanowieniem z dnia 24 czerwca 2016 r., nie wskazała konkretnych faktów, o których mieli zeznawać świadkowie.

Nie dał sąd wiary zeznaniom pozwanej co do okoliczności, że nie zostało pozwanej doręczone oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu. Zeznania pozwanej popadają w sprzeczność z zapisami zawartymi w przedłożonym przez stronę powodową dowodzie doręczenia tego oświadczenia. Na dokumencie tym widnieje własnoręczny podpis, z którego można odczytać imię i nazwisko pozwanej. Natomiast to na pozwanej zgodnie z art. 253 zd. 1 k.p.c. ciążył ciężar dowodu, że zawarte w tym dowodzie doręczenia oświadczenie o potwierdzeniu odbioru w rzeczywistości od pozwanej nie pochodzi. Dowód z przesłuchania stron, z uwagi na jego wysoce subiektywny charakter wynikający z żywotnego zainteresowania pozwanej w rozstrzygnięciu, nie jest w tym zakresie dowodem dostatecznie wiarygodnym, a innych dowodów na tę okoliczność pozwana nie zaoferowała.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe (tj. z 2012 r. poz. 1376 ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz do zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego pomiędzy poprzednikiem prawnym strony powodowej ((...) Bank S.A.) – jako kredytodawcą – a pozwaną – jako kredytobiorcą została w dniu 16 września 2009 r. zawarta umowa kredytu, na podstawie której kredytodawca udzielił kredytobiorcy kredytu gotówkowego w kwocie 141139,44 zł. Strona powodowa wykazała nadto fakt zawarcia z (...) Bank S.A. umowy przelewu z dnia 31 marca 2014 r. r. Z przedstawionego odpisu tej umowy wynika nadto, że przedmiotem przelewu była również wierzytelność, która miała przysługiwać (...) Bank S.A. w stosunku do pozwanej. Prawdziwości umowy przelewu pozwana nie kwestionowała. W związku z powyższym należy przyjąć, że o ile (...) Bank S.A. przysługiwała wierzytelność w stosunku do pozwanej, to wierzytelność ta zgodnie z art. 510 k.c. i art. 79 ust. 1 u.k.w.h. przeniosła tę wierzytelność na stronę powodową.

Jako niezasadny należy ocenić zarzut pozwanej, że została oszukana i uchylała się od oświadczenia woli. Pozwana nie sprecyzowała na czym konkretnie miałyby polegać błęd pozwanej. Nadto pozwana nie wskazała, ani nie wykazała, aby kiedykolwiek złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu, a sam błąd, zgodnie z art. 84 k.c. nie skutkuje nieważnością oświadczenia woli, ale dla zaistnienia tego skutku wymagane jest złożenie oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczeń woli złożonego pod wpływem błędu.

Niezasadny jest również zarzut, iż pozwanej nie wypłacono udzielonego kredytu. Sama strona powodowa przyznała, że kwoty kredytu nie wypłacono do rąk pozwanej, twierdząc, że wypłaty dokonano na wierzycielom pozwanej w celu zaspokojenia ich wierzytelności w stosunku do pozwanej. Taki cel części udzielonego kredytu wynika zresztą z § 2 ust. 1 umowy z dnia 16 września 2009 r. Wprawdzie strona powodowa nie przedstawiła dowodów wypłat kwot kredytu. Jednakże okoliczność, że do takich wypłat rzeczywiście doszło wywieść można z faktu, iż pozwana dobrowolnie kredyt przez jakiś czas spłacała (fakt dokonywania częściowych spłat strona powodowa przyznała w piśmie z dnia 17 listopada 2016 r., k. 203) oraz złożyła w dniu 23 lipca 2010 r. wniosek o zawieszenie spłat rat kredytu. Nie sposób bowiem przyjąć, że nie czyniłaby tego gdyby w rzeczywistości dotychczasowi wierzyciele żądali od niej zapłaty, a tak niewątpliwie byłoby gdyby (...) Bank S.A. nie spłacił zobowiązań pozwanej w stosunku do osób trzecich.

Jako bezpodstawny należy ocenić zarzut pozwanej, iż (...) Bank S.A. nie wypowiedział pozwanej skutecznie umowy kredytu. Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że umowa kredytu została wypowiedziana pismem z dnia 10 sierpnia 2011 r. doręczonym pozwanej w dniu 31 sierpnia 2011 r. Ponieważ w wypowiedzeniu zastrzeżony został 30-dniowy termin, skutek w postaci wypowiedzenia umowy nastąpił z dniem 30 września 2011 r. Natomiast ciężar wykazania, że podstawy wypowiedzenia nie istniały, tj. że pozwana nie popadła w opóźnienie w spłacie kredytu, ciążył na pozwanej i pozwana mogła łatwo ciężarowi temu uczynić zadość przedkładając dowody terminowych spłat kredytu na rzecz (...) Bank S.A. W tym stanie rzeczy ocenić należy, że umowa kredytu z dnia 16 września 2009 r. została skutecznie wypowiedziana, a w konsekwencji po stronie (...) Bank S.A. powstała w stosunku do pozwanej wierzytelność o zwrot niespłaconej części udzielonego kredytu (tj. różnicy pomiędzy kwotą 141139,44 zł. a zarachowaną kwotą 1281 zł. 33 gr., odsetek i opłat z tytułu wznowienia ubezpieczenia). Jako bezzasadny należy ocenić zarzut nieprawidłowości wyliczeń przedstawionych przez stronę powodową w piśmie z dnia 17 listopada 2016 r. Pozwana, pomimo szczegółowych pytań przewodniczącego (rozprawa z dnia 8 lutego 2017 r. czas rozprawy 00:03:23 i nast.) nie potrafiła wskazać na czym konkretnie nieprawidłowości w wyliczeniach miałyby podlegać. Z tego też względu nie uwzględniono wniosku pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, albowiem przy tak sformułowanym zarzucie nie sposób ustalić jakie konkretnie okoliczności faktyczne miałyby być w tym zakresie pomiędzy stronami sporne i czy w ogóle zachodzi potrzeba przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego.

Jako częściowo zasadny należy ocenić podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia. Skutek w postaci wypowiedzenia umowy kredytu nastąpił z dniem 30 września 2011 r. i z dniem tym wierzytelność stała się wymagalna, a zatem od dnia tego, zgodnie z art. 120 § 1 zd. 1 k.c. zaczął biec trzyletni termin jej przedawnienia z art. 118 k.c. (roszczenie jest związane z działalnością gospodarczą strony powodowej). Termin ten został przerwany wnioskiem egzekucyjnym w sprawie KM 630/13, tj. z dniem 5 lutego 2013 r. Jednakże przerwa biegu terminu przedawnienia została zniweczona ponieważ postępowanie egzekucyjne umorzono na wniosek wierzyciela (uchwała SN z dnia 19 lutego 2015 r. III CZP 103/14, OSNC 2015/12, poz. 137, postanowienie SN z dnia 5 października 2016 r. III CZP 52/16, Biul. SN z 2016 r. Nr 11, uchwała SN z dnia 29 czerwca 2016 r. III CZP 29/16, Biul. SN z 2016 r. Nr 6). Kolejną czynnością przerywającą bieg przedawnienia był pozew złożony w niniejszej sprawie. Złożono go w dniu 30 lipca 2015 r. a zatem już po upływie trzyletniego terminu przedawnienia, gdyż termin ten, liczony od dnia 30 września 2011 r. upływał z dniem 30 września 2014 r. Zgodnie z art. 117 § 2 k.c. skuteczne podniesienie zarzutu przedawnienia skutkować winno tym, że osoba, przeciwko której przysługuje roszczenie może uchylić się od jego zaspokojenia. Uwzględnić wszelako należy, że wierzytelności dochodzone w niniejszej sprawie zabezpieczone zostały wpisanymi do księgi wieczystej (...) na wniosek z dnia 14 października 2009 r. dwiema hipotekami:

- hipoteką umowną zwykłą o sumie 141139,44 zł. zabezpieczająca kredyt,
- hipoteką umowną kaucyjną o sumie 98797,61 zł. zabezpieczająca odsetki i inne koszty banku.

Zgodnie z art. 29 u.k.w.h. wpis tych hipotek ma moc wsteczną od chwili złożenia wniosku o wpis, a zatem od dnia 14 października 2009 r. Wpis ten nastąpił zatem jeszcze przed wejściem w życie ustawy z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 131, poz. 1075, weszła w życie z dniem 20 lutego 2011 r.) Zgodnie z art. 10 tej ustawy: (1) Do hipotek kaucyjnych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z wyjątkiem przepisów o rozporządzaniu opróżnionym miejscem hipotecznym. (2) Do hipotek zwykłych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, w dotychczasowym brzmieniu, z wyjątkiem art. 76 ust. 1 i 4 tej ustawy, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. To samo dotyczy hipotek kaucyjnych zabezpieczających roszczenia związane z wierzytelnością hipoteczną, lecz nieobjętych z mocy ustawy hipoteką zwykłą, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. W myśl ustępu 2 zd. 1 powyższego przepisu do hipoteki zwykłej zabezpieczającej kredyt o sumie 141139,44 zł. stosować zatem należy art. 77 u.k.w.h. w brzmieniu obowiązującym w dacie ustanowienia tej hipoteki, a zatem w brzmieniu „Przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie narusza uprawnienia wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej. Przepisu tego nie stosuje się do roszczenia o

odsetki.”. Również do hipoteki kaucyjnej o sumie 98797,61 zł. zabezpieczająca odsetki i inne koszty banku, zgodnie z ust. 2 zd. 2 powyższego przepisu należy stosować przepisy obowiązujące w brzmieniu obowiązującym w dacie ustanowienia tej hipoteki, w szczególności zaś art. 104 u.k.w.h., a to z tej przyczyny, że kwota hipoteki umownej zwykłej była równa kwocie kredytu, a zatem nie obejmowała odsetek. Zgodnie z art. 104 u.k.w.h. (w pierwotnym brzmieniu) hipoteka kaucyjna zabezpiecza odsetki oraz koszty postępowania mieszczące się w sumie wymienionej we wpisie hipoteki. Artykuł 104 u.k.w.h. w tym brzmieniu, jako przepis szczególny odnoszący się do hipoteki kaucyjnej, wyłączał w tym zakresie zastosowanie art. 77 zd. 2 u.k.w.h., w wersji sprzed nowelizacji, odnoszącego się do hipoteki w ogólności (uzasadnienie wyroku SN z dnia 2 marca 2012 r. II CSK 282/11, Legalis nr 496882). Oznacza to, że w odniesieniu do roszczenia o odsetki i koszty zabezpieczonego hipoteką kaucyjną zastosowanie znajduje reguła zawarta w art. 77 zd. 1 u.k.w.h., a zatem również w odniesieniu do tego roszczenia podniesienie przez pozwaną zarzutu przedawnienia nie narusza uprawnienia wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej. Mając to na względzie zasądzono w pkt I sentencji dochodzoną pozwem kwotę, zastrzegając w pkt II pozwanej B. K., na zasadzie art. 319 k.p.c., prawo powoływania się na ograniczenie jej odpowiedzialności za zapłatę kwoty określonej w pkt I tylko do nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy dla Krakowa Podgórze w Krakowie prowadzi księgę wieczystą (...) przy czym:

a) w zakresie należności głównej w kwocie 142 398 zł. 61 gr. - do wysokości kwoty 141 139 zł. 44 gr. (słownie: sto czterdzieści jeden tysięcy sto trzydzieści dziewięć złotych czterdzieści cztery grosze) stanowiącej sumę hipoteki umownej zwykłej zabezpieczającej kredyt,

b) w zakresie należności z tytułu odsetek - do wysokości kwoty 98 797 zł. 61 gr. (słownie: dziewięćdziesiąt osiem tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt siedem złotych sześćdziesiąt jeden groszy) stanowiącej sumę hipoteki umownej kaucyjnej zabezpieczającej odsetki i inne koszty banku.

W pozostałym zakresie, tj., w zakresie, w jakim strona powodowa mogłaby kierować egzekucję do innych składników majątku pozwanej, poza nieruchomością objętą księgą wieczystą (...), powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt III sentencji, albowiem wobec skutecznego podniesienia zarzutu przedawnienia pozwana, w zakresie innych składników majątkowych aniżeli zabezpieczona hipotekami nieruchomość, zgodnie z art. 117 § 2 k.c. może uchylić się od zaspokojenia roszczenia.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt IV sentencji na zasadzie art. 100 k.p.c. uznając, że skoro strona powodowa jedynie w niewielkim zakresie przegrała niniejszy proces należy się jej zwrot całych kosztów postępowania, na które złożyły się wynagrodzenie pełnomocnika strony powodowej (7200 zł.), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł.) i uiszczona opłata od pozwu (11532 zł.).

O wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu pozwanej orzeczono w pkt V sentencji przyznając pełnomocnikowi z urzędu pozwanej na zasadzie § 15 pkt 1 w zw. z § 2 ust. 3 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 490 ze zm.) zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu powiększony o stawkę podatku od towarów i usług.